

तमात्रस्तु योगी भवति पार्वति ॥७०॥ ततस्तु सिद्धयस्तस्य त्वणिमाद्या पुरोगताः ॥ भवन्ति तत्रापि मनो न दद्याद्योगिनां वरः ॥७१॥ सर्वदानक्रतु
 भवं पुण्यं भवति योगतः ॥ योगात्सकलकामासिर्न योगाद्भुवि प्राप्यते ॥७२॥ योगान्न तृदयग्रंथिर्न योगान्न मत्तारिपुः ॥ न योगसिद्धस्य मनो
 हर्तुं केनापि शक्यते ॥७३॥ स एव विमलो योगी यच्चित्तं शिरसि स्थितं ॥ स्थिरीभूतव्ययं नित्यं दशमद्वारसंपुटे ॥७४॥ कर्णौ पि धाय मर्त्यस्य नाद
 रूपं विचिन्वतः ॥ तदेव प्रणवस्याग्रं तदेव ब्रह्म शाश्वतं ॥७५॥ तदेवानंत रूपारव्यंत देवामृतमुत्तमं ॥ घ्राणवायो प्रयोषो यं जठराग्निर्महत्पदं ॥
 पंचभूतविवासं यज्ञज्ञानरूपमिदं पदं ॥ पदं प्राप्य विमुक्तिः स्याज्जन्मसंसारबंधनात् ॥७६॥ यदा सिद्धिर्दुर्लभा लोके योगसिद्धिप्रदायका ॥ एव
 ह्यमयं विभातिसकलं विश्वंचरस्थावरं विज्ञानारव्यमिदं पदं स भगवान्विष्णुः स्वयं व्यापकः ॥ ज्ञात्वा तं शिरसि स्थितं बहुवरं योगेश्वराणां प
 रं प्राणी मुंचति सर्पवज्जगति जां निर्मोकमायाकृतिं ॥७८॥ इति श्री० ज्ञानयोगक० त्रिंशोऽध्यायः ॥३१॥ ॥ ईश्वर उ० ॥ यदा चित्तामसं क
 र्म त्यक्त्वा कर्मसु जायते ॥ तदा ज्ञानमयो योगी जीवतां मोक्षदायकः ॥१॥ यदा निर्ममता देहे यदा चित्तं सुनिर्मलं ॥ यदा हरो भक्तियोगस्तदा
 बंधो न कर्मणा ॥२॥ कुर्वन्नेव हि कर्माणि मनः शान्तं नृणां यदा ॥ तदा योगमयी सिद्धिर्जायते नात्र संशयः ॥३॥ गुरुत्वं स्थानमसकृदक्षुभूयम
 हामतिः ॥ जीवन् विष्णुत्वमासाद्य कर्मसंगात्प्रमुच्यते ॥४॥ कर्माणि नित्यजातानि नित्यनैमित्तिकानि च ॥ इच्छयानैव सेव्यानि दुःखतापवि
 दूहये ॥५॥ कर्मणा मीषितारं च विष्णुं विद्धि महेश्वरि ॥ तस्मिन्संतर्प्य सर्वाणि संसारान्मुच्यते विलात् ॥ एतदेव परं ज्ञानमेतदेव परंतपः ॥ एतदे

सनातनः॥ मुखीपादतलाग्रेतुजलंसर्वगतंतथा ॥ ५४ ॥ तेजोवायुस्तथाकाशांविद्यतेआत्ममध्यगः॥ हस्तेचपंचतीर्थानिद-
क्षिणेनाःत्रसंशयः॥ ५५ ॥ सूर्योयदक्षिणंनेत्रंचंद्रोवाममुदात्तनमू॥ भौमश्चैवबुधश्चैवनासिकेद्वेउदात्तते ॥ ५६ ॥ गुरुश्चदक्षि-
णोकर्णेवामकर्णेतथाशुक्रः॥ सुरवेशनैश्चरः प्रोक्तोगुदेराहुः प्रकीर्तितः॥ ५७ ॥ केतुरिंद्रियगः प्रोक्तोग्रहाः सर्वशरीरगाः॥ योगिना-
देहमासाद्यभुवनानिचतुर्दश ॥ ५८ ॥ प्रवर्ततेसदादेवितस्माद्योगंसदाभ्यसेत् ॥ चातुर्मास्येविशेषेणयोगीपापंनिहंतति ॥ ५९ ॥ मूहर्तम-
पियोयोगीमस्तकेधारयेन्ननः॥ कर्णौपिघायपापेभ्योमुच्यतेसौनसंशयः॥ ६० ॥ अंतरंनैवपश्यामिविष्णोर्योगपरस्यवा॥ एकोपि-
योगीयद्देहेग्रासमात्रंमुनक्तिव ६१ कुलानित्रीणीसोवश्यंतारयेदात्मनासह ॥ यदिविप्रोभवद्योगीसोवश्यंदर्शनादपि ॥ ६२ ॥ सर्वेषांप्राणि-
नांदेविपापराशिनिषूदकः॥ सत्क्रियोब्रह्मनिरतः सच्छुद्रोयोगभाग्यादि ॥ ६३ ॥ भवेत्सदुरुभक्तोवासोप्यमूर्तफलंलभेत् ॥ योयोगीनि-
यताहारः परब्रह्मसमाधिवान् ॥ ६४ ॥ चातुर्मास्येविशेषेणहरोसल्लयभाग्भवेत् यथासिद्धरसस्पर्शाहोभवनैकाचनं ॥ ६५ ॥ तथासूर्तह-
रिप्रीत्यामनुष्यालयमाव्रजेत् ॥ यथामार्गजलंगंगापतितंविदूशोरपि ॥ ६६ ॥ सेवितं सर्वफलदंतथायोगीविमुक्तिदः॥ यथागोमयमात्रे-
णवन्निर्दीप्यतिसर्वदा ॥ ६७ ॥ देवतानांमुरवंतद्विकीर्त्यतेयाज्ञिकैः सदा ॥ एवयोगीसदात्यात्मा तृजायतेमोक्षभोजनम् ॥ ६८ ॥ योगोयस्य-
व्यतेदेविज्ञानसिद्धिप्रदः सदा ॥ सनकादिभिराचार्यैर्मुमुक्षुभिरधीश्वरैः ॥ ६९ ॥ प्रथमंज्ञानसंपत्तिर्जायतेयोगिनांसदा ॥ तेषांरुण्ही-

दुरुक्तो दीपार्चिरिव निर्मलः ॥ २५ ॥ सुहृत्तमात्रमपि यो लयं चिंतयति शुभम् ॥ तस्य पापसहस्राणि विलयं यांति तत्क्षणात् ॥ रागद्वेषौ परित्यज्य क्रो-
धलोभविषर्जितः ॥ सर्वत्र समदर्शो च विष्णु भक्तस्य दर्शनं ॥ सर्वेषामपि जीवानां दया यस्य तद्दृढस्थिरा ॥ शौचाचारसमायुक्तो योगी दुःखं न विंदति
२८ ॥ मायादिपटले हीनो मिथ्यारविविरागवान् ॥ कुसंसर्गविहीनश्च योगसिद्धेश्च लक्षणं ॥ ममता वह्निसंयोगो नराणां तापदायकः ॥ उत्पन्न-श-
मनंतस्य योगीनां शांतचारणं ॥ ३० ॥ इंद्रियाणामथोत्थृत्य मनसैव निषेधयेत् ॥ यथा लोहेन लोहं च योषितां तीक्ष्णतां व्रजेत् ॥ बुद्धिर्हि द्विवि-
धा देहादेया ग्राह्या विशुद्धिदा ॥ संसारविषया त्याज्या परब्रह्मणि सा शुभा ॥ ३१ ॥ अहंकारो यथा देवि पापपुण्य प्रदायकः ॥ ज्ञाते तत्त्वे शुभफल-
कृतो संधायनान्यथा ॥ श्यामलं चतुर्पस्थं च रूपं तीतान्नराशिवं ॥ तद्दृष्ट्यं शिरसि स्थं च हृदयं बद्धं विमुक्तये ॥ ३४ ॥ एतदक्षरमव्यक्तममृतं सक-
लंतव ॥ रूपरूपविष्णुरूपरूपमूर्तीनिवेदितं ॥ एवं ज्ञात्वा विमुच्येत योगी संसारबंधनात् ॥ गुरूपदेशाद्गुहस्थो लभते नान्यथा क्वचित् ॥ ३६ ॥
यदा गुरुः प्रसन्नात्मा तस्य विश्वं प्रसीदति ॥ गुरुश्च तोषितो येन संतुष्टाः पितृदेवताः ॥ गुरूपदेशः प्रतिमा सद्विचारः समेमनः ॥ क्रिया च ज्ञा-
ना सहिता मोक्षसिद्धेर्हिलक्षणं ॥ ३८ ॥ क्रियापतिर्विष्णुरेव स्वयं मेव हि निश्चितः ॥ स च प्राणविरूपाय द्वादशाक्षरबीजकः ॥ द्वादशाक्षर-
कंचक्रं सर्वपापनिबर्हणं ॥ दुष्टानां दमनं चैव परब्रह्म प्रदायकं ॥ ४० ॥ एतदेव परं ब्रह्म द्वादशाक्षररूपं धृक् ॥ मया प्रकाशितं देवि स्कंदे हि वि-
मलंतव ॥ ४१ ॥ एतत्सारं योगिनां ध्यानरूपं भक्तियोगात्प्राप्तं च ह्युपाचिंतयेच्च ॥ चतुर्मास्ये जन्मकोट्यां च जातं पापं दग्धमासुक्तिदः केतुमारिः

२

वपरंश्रेयो यत्कृष्णो कर्म अपयेत् ७ अयं हि निर्मलो योगो निर्गुणः स उदात्तः ॥ तद्विष्णोः कर्म जनितं शुभं त्वप्रतिपादनं ॥ तावद्भूमंतिसंसारं पित
 रः पिंडतत्पराः ॥ यावत्कुले भक्तियुतः सती नैव प्रजायते ॥ ११ ॥ तावद्विजानि गर्जति तावद्गर्जति पातकम् ॥ तावत्तीर्थान्यनेकानि यावद्वर्तितं विद
 ति ॥ १० ॥ स एव ज्ञानवाह्यो के योगिनां प्रथमो हि सः ॥ महाक्रतूनामाहर्ता हरिभक्तियुतो हि सः ॥ निमिषं निरन्यत्वे षं योगः समभिजायते ॥ वाणी
 जये योगिनस्तु गोमेधश्च प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥ मनसो विजये नित्यं मश्वमेधफलं लभेत् ॥ कल्पना विजया भित्त्यं यज्ञं सौत्रा मणिलभेत् ॥ देहस्योत्स
 र्जनान्नित्यं नरयज्ञः प्रकीर्तितः ॥ पंचेन्द्रियपशून् हत्वा नग्नौ शीर्षं च कुण्डके ॥ १४ ॥ गुरुपदेशविधिना ब्रह्मभूतत्वं मश्नुते ॥ स योगी नियताहारो दंड-
 त्रितयधारकः ॥ त्रिदंडी स तु विज्ञेयो ज्ञाते देवे निर्जनं ॥ मनोदंडः कर्मदंडो वाग्दंडो यस्य योगिनः ॥ १६ ॥ स योगी ब्रह्मरूपेण जीवन्नेव समाप्यते ॥ अ-
 ज्ञानी बाध्यते नित्यं कर्माभबंधनात्मकैः ॥ कुर्वन्नेव हि कर्माणि ज्ञानी मुक्तिं प्रयाति हि ॥ यदा हि गुरुणां स्थानं ब्रह्मणः प्रतिपादनं ॥ १८ ॥ तदौ वसुक्ति
 माप्नोति देहस्तिष्ठति कंबलं ॥ यावद्ब्रह्मफलावाप्तं प्रयाति पुरुषोत्तमः ॥ तावत्कर्म मयी ह्यति ब्रह्म हृद्वातरा भवेत् ॥ अवांतराणि सर्वाणि ज्ञेया-
 नि मुनिभिः सदा ॥ २० ॥ मोक्षमार्गो द्विजद्विश्च श्रुतिस्मृतिसमुच्चयात् ॥ मोक्षोयं नगराकारश्चतुर्द्वारसमाकुलः ॥ द्वारपालस्तत्र नित्यं चत्वारस्तु स-
 मादयः ॥ त एव प्रथमं सेव्याः मनुजैर्मोक्षदायकाः ॥ २२ ॥ समश्च द्विसंचारश्च संतोषः साधुसंगमः ॥ एते वै हस्तगायस्य तस्य सिद्धिर्न दूरतः ॥ याग
 सिद्धिर्विष्णुभक्त्या सत्यमर्माचरणेन च ॥ प्राप्यते मनुजो देवि एतज्ज्ञानमलं विदुः ॥ ज्ञानार्थं च भ्रमन्मर्त्यैः विद्यास्थानेषु सर्वशः ॥ सद्यो ज्ञानं स

सूर्यः शिरोऽर्धमूर्तस्य मूर्तस्थाऽपि तथैव च ॥ ३९ ॥ उरस्तमृथिवीलोकः पादश्चैव रसातलं ॥ अयं ब्रह्मांडरूपे च मूर्ता मूर्तस्वरूपः ॥ ४० ॥ वि
ष्णुरेव ब्रह्मरूपो ज्ञानयोगाश्रयः स्वयं ॥ सृजते सर्वं भूतानि पालयत्यपि सर्वशः ॥ ४१ ॥ विनाशयति सर्वं हि सर्वदेवमयोऽहं ॥ सर्वमासे
ष्वाधिपत्यस्य विष्णोः सनातनं ॥ ४२ ॥ तस्मात्सर्वेषु मासेषु सर्वेषु दिवसेष्वपि ॥ सर्वेषु यामकालेषु संस्मरन्मुच्यते हरिः ॥ ४३ ॥ चातु
र्मास्ये विशेषेण ध्यानमात्रात्पुनश्च ते ॥ अमूर्तसेवनं गंगातीर्थं ध्यानाद्वरं परं ॥ ४४ ॥ सर्वदानोत्तरं चैव चातुर्मास्येन संशयः ॥ सर्वमा
सकृतं पापं चातुर्मास्ये शुभाशुभम् ॥ ४५ ॥ अक्षय्यं तद्भवेद्देवि नात्र कार्या विचारणा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानयोगो बहुत्तमः ॥ ४६ ॥
सेवितो विष्णुरूपेण ब्रह्ममोक्षप्रदायकः ॥ शृणुष्व अवहिता भूत्वा मूर्ता मूर्तस्थितिं शुभे ॥ ४७ ॥ न कथं ये यस्य कस्य कृतस्याप्य
वशस्य च ॥ अक्षयाय तुष्टाय च लब्धाय दामिके ॥ ४८ ॥ स्ववाक्येनैव निश्चयनं वाच्या योगजा कथा ॥ नित्यभक्ताय वेत्ताय
शमादिगुणिने तथा ॥ ४९ ॥ विष्णुभक्ताय दातव्या शूद्रायापि द्विजन्मने ॥ अभक्तायाप्यशुचये ब्रह्मस्थानं न कथ्यते ॥ ५० ॥ मद्भ
क्त्या योगसिद्धित्वं गृहाणा श्रुतपोधन ॥ अभूतं ज्ञानं गम्यंतं विन्दुनारायणं परम् ॥ ५१ ॥ नादरूपेण शिरसि तिष्ठंतं सर्वदेहिनाम्
स एव जीव शिरसि वर्तते सूर्यबिंबवत् ॥ ५२ ॥ सदा दितः सूक्ष्मरूपो मूर्तो मूर्त्या प्रणीयते ॥ अप्यासेन सदा देवि प्राप्यते परमात्म
कः ॥ ५३ ॥ शरीरे सकला देवा योगिनो निवसन्ति हि ॥ कर्णे तु दक्षिणे नद्यो निवसन्ति तथा पराः ॥ ५४ ॥ हृदये ईश्वरः शंभुर्नाभौ ब्र

अ-
३०

समन्वितैः॥ विनियोगेन सहितैश्छंदोभिः समलंकृतैः॥ २४॥ ध्यानेर्जपैः पूजितैश्च भक्तानां सुनिसत्तम॥ मोक्षो भवति बंधेष्वः
कर्मजेष्वनसंशयः॥ २५॥ अयं हि ध्यान कर्म रव्यो योगो दुःप्राप्य एव हि॥ ध्यानयोगं पुनर्वचि शृणुष्वैकाग्रमानसा॥ २६॥ ध्यान
योगेन पापानां क्षयो भवति नान्यथा॥ जपध्यानमयो योगः कर्मयोगो न संशयः॥ २७॥ शब्दब्रह्म समुद्भूतो वेदेन द्वादशाक्षरः॥
ध्यानेन सर्वमाप्नोति ध्यानेनाप्नोति शब्दताम्॥ २८॥ ध्यानेन परमं ब्रह्म मूर्तौ योगस्तद्ध्यानजः॥ सावलंबो ध्यानयोगो यन्नाराय
णदर्शनं॥ २९॥ द्वितीयो निखिलालंबो ज्ञानयोगो न कीर्तितः॥ अरूपमप्रमेयं यत्सर्वकायमहःसहा॥ ३०॥ तडित्कोटिसमप्रस्यं
सदोदितमखंडितम्॥ निष्कलं सकलं वाऽपि निरंजनमयं वियत्॥ ३१॥ तत्स्वरूपं भोगरूपं तुर्यातीतं मणोपमं॥ विस्त्रांतकरणं मू
र्तप्रकृतिस्थं च शाश्वतं॥ ३२॥ दृश्यादृश्यमजंचैव वैरजसंतत्तोज्ज्वलं॥ बहुलं सर्वजंधर्म्यं निर्विकल्पमनीश्वरं॥ ३३॥ अगोचरं व
रणं वापि ब्रह्मांडशतकारणम्॥ निरीहं निर्मनो बुद्धिशून्यं रूपं च निर्जलं॥ ३४॥ तमीशरूपं निर्देहं निर्द्वंद्वं साक्षिमात्रकम्॥ शतस्फु
टिकसंकाशं ध्यातुं यो यविवर्जितम्॥ ३५॥ नोपमेयमगाधित्वं स्वीकुरुष्व स्वतेजसा॥ पार्वक०॥ तत्कथं प्राप्यते सम्यग्ज्ञानयोगि
स्वरूपिणं॥ ३६॥ नारायणममूर्तं च स्थानंतस्य वदप्रभो॥ ईश्वर उ०॥ शिरः प्रधानं गात्रेषु शिरसाधार्यते महान्॥ ३७॥ शिरसा
पूजितो देवः पूजितं सकलं जगत्॥ शिरसाधार्यते योगः शिरसाधियते बलं॥ ३८॥ शिरसाधियते तेजो जीवितं शिरसि स्थितम्॥

उकारः पंचवर्णस्तजलबीजः सनातनः ॥ मरीचिनासमायुक्तः पूजितः सर्वभोगदः ॥ ८ ॥ गकारे हेमरक्ताभोभारद्वाजसमन्वितः
 वायुबीजविनिर्मुक्तः कुर्वतामादिभोगदः ॥ ९ ॥ वकारः कुंदधवलौघ्योमबीजमहाबलः ॥ ऋषिर्मन्त्रपुरस्कृत्ययोजितो मोक्षदायकः ॥
 १० ॥ तैकारो विद्युद्वाकारो सामबीजमहत्समृतं ॥ अंगिरावद्धूमलंचवर्जितं कर्मकामिकं ॥ ११ ॥ वाकारो धूम्रवर्णश्च सूर्यबीजं मनोजवम् ॥
 पुलरूपर्षिसमायुक्तं नियुक्तं सर्वसौख्यदम् ॥ १२ ॥ स्वरूपोक्षरो नित्यं जपाकुसुमभास्वरः ॥ मनोबीजं दुर्विषत्पुलहाश्रितमर्थदं ॥ १३
 देकाराक्षरकबीजं हंसरूपं च कर्वरम् ॥ सिद्धिबीजं महासत्त्वं क्रतौ क्रतुनियोजितम् ॥ १४ ॥ वाकारो निर्मलो नित्यं यजमानस्तु बीजम्
 त् ॥ प्रचेताश्रियमाश्रयं मोक्षे मोक्षप्रदायकं ॥ १५ ॥ यकारस्य महाबीजं पिंगवर्णश्च रवेचरी ॥ सूचरी च महासिद्धिः सर्वदा सुवर्चिनी ॥
 १६ ॥ ऋग्यजुर्वेदसमाश्रानि नियोगे सर्वकर्मकृत् ॥ गायत्री छंद एतेषां देहत्यासक्रमो भवेत् ॥ १७ ॥ ओंकारं सर्वदान्यसेनकारं पादयो-
 र्द्वयोः ॥ मोकारं गुह्यदेशोत्तुभकारं नाभिपंकजं ॥ १८ ॥ गकारं तृदये न्यस्य वकारः कंठमध्यगः ॥ तैकारं दक्षिणे हस्ते वाकारो वामहस्त-
 गः ॥ १९ ॥ सुकारं सुरवज्रिह्वायां देकारः कर्णयोर्द्वयोः ॥ वाकारश्चक्षुषोर्द्वयोः ॥ यकारं मस्तके न्यसेत् ॥ २० ॥ लिंगमुद्रायोनिमुद्राधेनुमुद्रा-
 तथात्रयं ॥ सकलं कृतमेतद्विमन्त्ररूपे बीजाक्षरं ॥ २१ ॥ योजयेत्प्रत्यहं देवि न स पापैः प्रलिप्यते ॥ एतद्वादशलिंगारकूर्मस्थं द्वादशाक्ष-
 रं ॥ २२ ॥ शालिग्रामशिलाश्च द्वादशैव हि पूजिताः ॥ नाभिः सहाकरैरेभिः प्रत्यक्षैः सह संयदि ॥ २३ ॥ यथावर्णमनुष्ठानैर्मुनिबीज-

अ.
 ३०

प्रियोक्तिस्तेमहातुःस्वविनाशनः॥ तं पूर्वप्रणवं ध्यात्वा ज्ञानरूपं स्मरवाश्रयम् ॥५१॥ ज्ञात्वा सर्वगतं ब्रह्म देहशोधनतत्परः॥
 पद्मासनपराभूत्वा संपूज्य ज्ञानलोचनः ॥६०॥ नेत्रे मुकुलिते कृत्वा करौ कृत्वा तु संहतो ॥ चेतसि ध्यानरूपेणाचिंतयेच्छिवमंगल
 म् ॥६१॥ तडित्कोटिप्रतीकाशं सूर्यकोटिसमच्छविं ॥ चंद्रलक्षसमं लुन्नं पुरुषं द्योतिताखिलम् ॥६२॥ मूर्त्तामूर्त्तविराजंतं सद-
 द्रूपमव्ययम् ॥ चिंतयित्वा विराड्रूपं न भूयस्तनो भवेत् ॥ चातुर्मास्ये स ह्यदपि ध्यानात्कल्पापसंक्षयः ॥६३॥ एवंच मद्रूपमि-
 दं मुरारेरमोघवीर्यं गुणतोऽप्यपारम् ॥ विलोकयेद्योऽयं विनाशनाय ह्येषां प्रभुर्जन्मशतोद्भवाय ॥६४॥ ॥ इति श्रीस्कंदपु-
 राणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये ध्यानयोगो नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥७॥
 ध्यानयोगमहं प्राप्य ज्ञानयोगमवाप्नुयाम् ॥ तया कुरुष्व देवेशायथाऽहममराभवे ॥१॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ प्रत्नोऽयं
 मंत्रराजो ह्यदशाक्षरसंज्ञितः सत्यः सुकुमारगिरिवेदे सारः सनातनः ॥२॥ प्रणवः सर्ववेदाद्यः सर्वब्रह्मांडयाजकः ॥ प्रथमः स
 र्वकार्येषु सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥३॥ मितवर्णो मधुच्छंदः कृषिर्ब्रह्मा तु देवता ॥ परमात्मा तु गायत्री नियोगः सर्वकर्मसु ॥४॥
 एतद्ब्रह्म मयं बीजं विश्वामित्रसमन्वितम् ॥ वेदवेदांगतत्वारव्यं सदमद्रूपमव्ययं ॥५॥ नकारः पीतवर्णस्तजलबीजः सनातनः
 बीजं ह्यस्त्रीमनश्चंद्रो विषहा विनियोगतः ॥६॥ वकारः पार्थिवं बीजं विश्वामित्रसमन्वितं ॥ रक्तवर्णो महान्तेजाय न दानेन योजयेत् ॥७॥

गवानीशो विरराम प्रहृष्टवान् ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नंतरे शंभुर्गिरिजाश्रममभ्यगात् ॥ सर्वभूतगणैर्युक्तो विमाने सार्वकामिके
 ॥ १४ ॥ तया वै भगवान् देवः पूजितः परमेश्वरः ॥ सरसीनामपि प्रत्यक्षमाश्रये समजायत ॥ १५ ॥ स्तुत्वाऽथ तं महादेवं विष्णुर्दे-
 हेत्ययं ययौ ॥ अथोवाच महेशानः पार्वतीजगदीश्वरः ॥ १६ ॥ विमानवरमारुह्य तु ह्यहंत वस्त्रधरे ॥ गत्वेकांतप्रदेशं ते कथ-
 ये परमं महः ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा भगवतीं करे गृह्य मुदान्वितः ॥ विमानवरमारोप्य लीलया प्रययौ तदा ॥ १८ ॥ नानाधातुमयान-
 डी नूनानारत्न विचित्रितान् ॥ नदीनिर्झरकुंजाश्च नदान् कोकिलकुजितान् ॥ १९ ॥ अरवाता देववाताश्च गंगाद्याः सरितस्त-
 था ॥ सौगंधिकाश्च कल्हारान्सहस्रदलपिंजरान् ॥ २० ॥ दर्शयन् कार्पाशं च कोविदाश्च महादुमान् ॥ तालावृतमालान् हिं-
 तालान् प्रियंगून्पनसानपि ॥ २१ ॥ तिलकान् बकुलान् चैव बहून्पिचपुष्पितान् ॥ क्षेत्राणिकलनाभानि पिंजराणि विदर्शयन् ॥ २२
 ययौ देवनदीतीरैर्गतं शरवणं महत् ॥ फुल्लकाशं स्वर्णमयं शरस्तंबगणान्वितम् ॥ २३ ॥ हेमभूमिविभागस्थं वह्निं कांतिमृगाक्षि-
 म् ॥ तत्र तीरगतानां च मुनीनामूर्ध्वरेतसां ॥ २४ ॥ आश्रमान्सविमानां प्रेतिष्ठन् पत्न्यैः प्रदर्शयन् ॥ षट्कृतिकाश्च ददृशे पार्वत्या व-
 नसन्निधौ ॥ स्नाताः स्वलंकृताश्च द्रपत्यस्ता विरजांबराः ॥ ऊचुस्तां योजितकरा केयं पुत्राय गम्यते ॥ २५ ॥ तत्कथ्यतां महाभाग-
 सच ते दर्शनं गतः ॥ २६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ मम भाग्यवशात् पुत्रः कथमुत्संगमाहरेत् ॥ न ह्यभाग्यवशात् पुंसां क्वापि सौरव्यनिरतं

क्षयो न हि ॥१०॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पैजवनोपारव्याने अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कथं नित्याभगवती हरपत्नी यशस्विनी ॥ योगसिद्धिं सुमहतीं प्रापमासचतुष्टये ॥ १ ॥ मंत्रराजमिमं ज-
 स्वाद्वादशाक्षरसंभवम् ॥ एतन्मे विस्तरेण त्वं कथयस्व यथा तथम् ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ चातुर्मास्ये हरौ सुमेधा-
 वंती नियमव्रता ॥ मनसा कर्मणा वाचा हरिभक्तिपरायणा ॥ ३ ॥ चारुशृंगे पितुर्नित्यं तिष्ठती तपसि स्थिता ॥ देवद्विजाग्निगोश्व-
 त्यातिथिपजापरायणा ॥ ४ ॥ चातुर्मास्येऽथ संप्राप्ते विमले हरिवासरे ॥ जजाप परमं मंत्रं यथादिष्टं पिनाकिना ॥ ५ ॥ शंखचक्रध-
 रो विष्णुश्चतुर्हस्तः किरीटधृक् मिथश्यामो बुजाक्षुश्च सूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ६ ॥ गरुडाधिष्ठितो तृष्टो हसनृत्याप्यजगन्नयम् ॥ श्रीवत्स-
 कोक्तं भयुतपीतकोशयवाससः ॥ ७ ॥ सर्वाभरणभासोभिरभिदीप्तमहावपुः ॥ वभाषे पार्वतीं विष्णुः प्रसन्नवदनः शुभां ॥
 देवितुष्टोऽस्मि भद्रं ते कथयस्व मभीक्षितम् ॥ ८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ तज्ज्ञानममलं दोहयेन नावर्तनं भवेत् ॥
 इत्युक्तः समहा विष्णुः प्रत्युवाच हरप्रियाम् ॥ ९ ॥ स एव देवदेव शक्तवचस्यत्यसंशयम् ॥ स एव भगवान् साक्षी देहांतरबहि-
 स्थितः ॥ १० ॥ विश्वस्मृष्टा च गोप्ता च पवित्राणां च पावनः ॥ अनादिनिधनो धर्मो धर्मादीनां प्रफर्हिषः ॥ ११ ॥ अक्षरत्रयमेव्यं य-
 त्सकलं ब्रह्म एव सः ॥ मूर्ता मूर्तस्वरूपेण योऽजो जन्मधरो हि सः ॥ १२ ॥ ममाधिकारो नैवास्ति वक्तुं न वनसंशयः ॥ इत्युक्त्वा भ-

तम् ॥ अर्णवद्विगुणं तस्यादाज्यरूपं सन्निर्मितम् ॥ ४३ ॥ परमं स्यादसंपूर्णं यत्र सिन्धुः समंततः ॥ तस्याच्च द्विगुणं द्वीपं शाल्मलीवक्षसं
 जितम् ॥ ४४ ॥ समुद्रो द्विगुणस्तत्र दधिमंडलसंग्रहः ॥ साध्यावसंतिनियतं महत्तपसि संस्थिताः ॥ ४५ ॥ ततोऽपि द्विगुणं द्वीपं सुक्ष्णनामं
 निविश्रुतम् ॥ क्षीरोदो द्विगुणस्तत्र यत्र यत्र महर्षयः ॥ ४६ ॥ षडिमानि स्रग्दिव्यानि भौमः स्वर्ग उदाहृतः ॥ तत्र स्वर्णमयी भूमिस्तथारज
 तसंयुता ॥ ४७ ॥ ह्रमामधुपलस्वर्दिः सर्वकामप्रदायका ॥ यत्र स्त्रीपुरुषाणां च कल्पदक्षाग्रहे स्थिताः ॥ ४८ ॥ वासांसि भूषणानां च समू
 हान् हर्षदंति च ॥ एतानि दक्षचिह्नानि द्वीपानि सुनिसत्तम ॥ ४९ ॥ महेश्वरो विमानेन न्यतिक्राम द्विहायसा ॥ सुक्ष्मद्वीपस्य च प्रांते द्विगु
 णः क्षीरसागरः ॥ ५० ॥ तन्मध्ये समहद्वीपं श्वेतं नाम सन्निश्चितम् ॥ रम्यकः पर्वतस्तत्र शतशृंगोपमद्रुमः ॥ ५१ ॥ तस्य शृंगे महद्विवे
 मानं स्थापितं तदा ॥ तदामृतफलैर्हृक्षैः सेविते हेमवालुके ॥ ५२ ॥ क्षीरच्छेदेन विल्लुते शिलातलसंस्रुते ॥ विविक्ते सर्वसम्पत्तेः मणिस्त्र-
 समन्विते ॥ ५३ ॥ उमायाः कथयामास देवदेवः पिनाकधृक् ॥ कार्तिकेयोऽपि शुश्राव गुह्याद्बुद्धतरमहत् ॥ ५४ ॥ ध्यानयोगमंत्ररूप
 द्वादशाक्षरसंज्ञितं ॥ प्रणवेन युतं साग्रं सरहस्यं श्रुतेः परम् ॥ ५५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अक्षरत्रयसंयुक्तो मंत्रो यं सकृ
 दक्षरः ॥ माघमासहितश्चायममायो विश्वपावनः ॥ ५६ ॥ विष्णुगमो विष्णुगमो मंत्रत्रयसमन्वितः ॥ तुरीयकलयाशेषब्रह्मांडग
 णसेवितः ॥ ५७ ॥ निष्क्रामो मुनिभिः सेव्यो महाविद्यादिसेवितः ॥ नाभितः शिरसि व्याप्त अखंडसर्वदायकः ॥ ५८ ॥ ओंकारेति

मेतिरामेति समुदाहृतः ॥ ४८ ॥ ह्यक्षरो मंत्रराजो यं सर्वकार्यकरो भुवि ॥ देवा अपि प्रगायंति रामनामगुणाकरम् ॥ ४९ ॥ तस्मात्त्वमपि दे-
 वेशिरामनाम सदा वद ॥ रामनाम जपेद्यो वै मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ ५० ॥ सहस्रनाम जपुष्यं रामनाम्नेव जायते ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण तत्पु-
 ण्यं दशयोत्तरम् ॥ ५१ ॥ हीनजातिप्रजातानां महद्दुष्टनिपातकम् ॥ रामो ह्ययं विश्वमिदं समग्रं स्वतेजसा व्याप्य जनान्तरात्मना ॥ पुनर्जाति-
 जन्मान्तरपातकानि स्थूलानि सूक्ष्माणि क्षणाच्च दग्ध्वा ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये द्वादश-
 ॥ रमहिमावर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ द्वादशाक्षरमाहात्म्यं मम विस्तरतो वद ॥ यथा व-
 ॥ यत्फलं च यथा च क्रियते मया ॥ १ ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ द्विजातीनां सहोकारः सहितो द्वादशाक्षरः ॥ स्त्रीभूद्राणां-
 ॥ नमस्कारपूर्वकः समुदाहृतः ॥ २ ॥ प्रकृतीनां रामनाम संमतो वाषडक्षरः ॥ सोऽपि प्रणवहीनः स्यात्पुराणस्मृतिनिर्णयः ॥ ३ ॥ क्रमोऽयं सर्व-
 ॥ वर्णानां प्रकृतीनां स देवहि ॥ क्रमेण रहितो यस्तु करोति मनुजो जपं ॥ ४ ॥ तस्य प्रकुप्यति विभुर्नरकादिप्रदायकः ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥
 ॥ मया त्रिमात्रया स्वामिनुसेव्यते जगदीश्वरः ॥ ५ ॥ रूपमस्य कथं जाने वचसामप्यगोचरं ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ प्रणवस्याधि-
 ॥ कारो न तवास्ति वरवर्णिनि ॥ नमो भगवते वासुदेवायेति जपः सदा ॥ ६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ यदि स प्रणवं दद्याद्द्वादशा-
 ॥ क्षरचित्तनम् ॥ प्रणवेनाधिकारो मे कथं भवति धूर्जटे ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ प्रणवः सर्वदेवानामादिरेषः प्रकीर्तितः ॥ ब्र-

दिवसेनस्यद्वादशाहफलंलभेत् ॥द्वादशाक्षरमाहात्म्यंवर्णितुंनैवशक्यते ॥३२॥जिह्वासहस्रैरपिचब्रह्मणापिनपार्यते ॥महामंत्रोत्थयं-
 लोकेजप्योध्यातस्ततस्तथा ॥३३॥पापहासर्वमासेषुचातुर्मास्येविशेषतः ॥इदंरहस्यवेदानांपुराणानामनेकशः ॥३४॥समृतीनामपिस-
 र्वासांद्वादशाक्षरचिंतनम् ॥चिंतनादेवमर्त्यानांसिद्धिर्भवतिहीशिता ॥३४॥पुण्यदानेनयाम्येनमुक्तिर्भवतिशाश्वती ॥वर्णैस्तथाश्र-
 मैरेवप्रणवेनसमन्वितैः ३६॥जपैर्ध्यानैःशमपरेर्मोक्षंप्राप्येतनिश्चितम् ॥श्रूद्राणांचापिनारीणांप्रणवेनविवर्जितः ॥३७॥प्रकृतीनां
 चसर्वासांनमंत्रोद्वादशाक्षरः ॥नजपोनतपःकार्येकायक्लेशाद्विशुद्धिता ॥३८॥विप्रभक्त्याचदानेनविष्णुध्यानेनसित्यति ॥तासांमं-
 तोरामनामध्येयःकोत्थधिकंभवेत् ॥३९॥रामेतिद्वादशरजपःसर्वपापापनोदकः ॥गच्छन्तिघ्नन्शयानोवामनुजोरामकीर्तनात् ॥४०॥
 इनिर्वर्ततोयातिप्रांतेहरिगणोभवेत् ॥रामेतिद्वादशरोमंत्रोमंत्रकोटिशताधिकः ॥४१॥सर्वासांप्रकृतीनांचकथितःपापनाशकः ॥
 चातुर्मास्येऽथसंप्राप्तेसोप्यनंतफलप्रदः ॥४२॥चातुर्मास्येमहापुण्येल्भ्यतेभक्तितत्परैः ॥देववन्निष्पलंतेषांयमलोकस्यसेवनं ॥४३॥
 नरामादधिकंकिंचित्पठनंजगतीतले ॥रामनामाश्रयायैवनेषांयमयातना ॥४४॥येचदोषाविघ्नकरामृतकाविग्रहाश्रये ॥रामनाम्नै-
 वविलयंयांतिनात्रविचारणा ॥४५॥रमतेसर्वभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ॥अंतरात्मास्वरूपेणयच्चरामेचकथ्यते ॥४६॥रामेतिमंत्ररा-
 जोऽयंभयव्याधिनिषूदकः ॥रणोविजयदश्चापिसर्वकार्यार्थसाधकः ॥४७॥सर्वतीर्थफलप्रोक्तेविप्राणामपिकामदः ॥रामचंद्रेतिरा-

यास्वयं वं घाणुणातीताचरत्तपः ॥ २५ ॥ पृथ्व्यं बुतेजोवायुश्च गगनं यन्मयं विदुः ॥ मूलप्रकृतिरूपाया सा चकारोत्तमं तपः ॥ २६ ॥ यास्या
 चरं जंगममाशु विश्वं व्याप्य स्थितायाः प्रकृतेः पुरापि ॥ स्मृहादिरूपेण च तृप्तिदात्री देवैः प्रकृते तपसा पशुद्विषु ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीस्कं
 दपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पार्वती तपोवर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ प्रह
 ता यो शैलपुत्र्यामहं तपसिदारुणे ॥ कंदर्पेण पराभूतो विचचारमहीं हरः ॥ १ ॥ वृक्षच्छायासुतीर्थेषु नदीषु च नदेषु च ॥ जलेन सिंचत्
 वपुः सर्वं त्रापि महेश्वरः ॥ २ ॥ तथेति कामाकुलितो नले भो शर्मकहिंचित् ॥ एकदा यमुनां दृष्ट्वा जलकल्लोलमालिनीम् ॥ ३ ॥ विगा
 तुमनश्चक्रे तापार्तिशमयन्निव ॥ कृष्णं बभूव तन्नीरं हरकायाग्निरवह्निना ॥ ४ ॥ दग्धं विगाहनेनाशुमषी प्रायं सदा बभौ ॥ सापि दिव्य
 वपुः पूर्वं श्यामा भूत्वा हराद्यतः ॥ ५ ॥ स्तुत्वा नत्वा महेशानमुवाच पुनरेव सा ॥ प्रसादं कुरु देवेश वशागाः स्मि सदा तव ॥ ६ ॥ ॥ ईश्व
 र उवाच ॥ ॥ अस्मिन् तीर्थवरे पुण्येयः स्नास्यति नरो मुवि ॥ तस्य पापसहस्राणि यास्यंति विलस्यं ध्रुवम् ॥ ७ ॥ हरतीर्थमिति रच्या
 तं पुण्यं लोके भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा तो प्रणम्याथ तत्रैवांतरधीयत ॥ ८ ॥ तस्यास्तीरे महेशोऽपि कृत्वा रूपं मनोहरम् ॥ कामालयं वाद्य
 हस्तं कृतपुंड्रं जटाधरम् ॥ ९ ॥ स्वेच्छया मुनिगैह्येषु दर्शयत्यंगचापलम् ॥ क्वचिद्वायति गीतानि क्वचिन्मृत्युतिष्ठदतः ॥ १० ॥ स च क्वथयति
 हसन्ति स्त्रीणां मध्यगतः क्वचित् ॥ एवं विचरतस्तस्य ऋषिपत्न्यः समंततः ॥ ११ ॥ पत्युः शुश्रूषणं गेहकार्याण्यपि च तत्सणात् ॥ तमे

ह्याविष्णुः शिवश्चैव वसन्ति दयितायुता ॥८॥ तत्र सर्वाणि भूतानि सर्वतीर्थानि भागशः ॥ तिष्ठन्ति सर्वतीर्थानि कैवल्यं ब्रह्म एव यः ॥९॥
 तस्य योग्यायदा देवाचरिष्यसि यदा तपः ॥ चातुर्मास्ये हरि प्रीत्यै करिष्यसि शुभानने ॥१०॥ तपसा प्राप्य ते कामस्तपसा च महत्फलं ॥ तप-
 सा जायते सर्वं तत्तपः फलं भनरैः ॥११॥ यशः सौभाग्यं मतुलं क्षमा सत्यादयो गुणाः ॥ फलं भनं तपसा नित्यं तपश्चर्तुं न शक्यते ॥१२॥ यदा
 हितपसा वृद्धिस्तदा भक्तिर्हरौ भवेत् ॥ तदा हितपसो हानिर्यदा भक्तिर्विना कृतम् ॥१३॥ तावत्तपांसि गर्जेति देहेऽस्मिन् स ततं नृणाम् ॥ य-
 राविष्णुं स्मरेन्नित्यं जिह्वाग्रं पावनं भवेत् ॥१४॥ यथा प्रदीपे ज्वलिते प्रणश्यति महत्तमः ॥ तथा हरेः कथायां च याति पापमनेकधा ॥१५॥
 तस्मात्पार्वतियत्नेन हरौ फलं तपः कुरु ॥ चातुर्मास्येऽथ संप्राप्ते प्रणवेन समन्वितं ॥१६॥ विशुद्धहृदया भूत्वा मंत्रराजमिमं जप ॥ स
 भगवांस्तुष्टौ द्वादशाक्षरसंयुतः ॥१७॥ प्रदास्यति परं ज्ञानं ब्रह्मरूपमखंडितम् ॥ ब्रह्मकल्पांतकोटीषु स्वपित्वं द्वादशाक्षरं ॥१८॥
 मंत्रराजं संप्रणवं ध्यायेत्सोऽपि न पश्यति ॥ इत्युक्त्वा सातपो निष्ठा तपश्चरितुमागता ॥१९॥ हिमाचलस्य शिखरे चातुर्मास्ये समागते ॥
 ब्रह्मचर्यव्रतपरा वसनत्रयसंयुता ॥२०॥ प्रातर्मध्येऽपराह्णे च ध्यायाभिहरि शंकरम् ॥ वपुर्यथा पुरा कृष्टं पूजने शंकरस्य च ॥२१॥ सर्व-
 जनसमायुक्ता पितुः शृंगे मनो हरे ॥ अतपत्सा विशालाक्षी क्षमादिगुणसंयुता ॥२२॥ ॥ गालवउवाच ॥ ॥ याहियोगेश्व-
 रीध्यायाया चं द्या विश्ववैदिता ॥ जननीया च विश्वस्य सापि कामातपो गता ॥२४॥ याहि प्रकृति सद्रूपा तडित्कोटि समप्रभा ॥ विरजा-

क्तास्तेष्वपविष्टायावत्तत्रसमागताः॥३८॥ तान्दृष्ट्वासहस्रात्रस्तः पुनरेवमहेश्वरः॥ विप्रशापमयान्नष्टस्त्रिपुरारिर्दिव्ययौ॥३९॥ स
 रसिर्गोचगोलोकेतांतुष्टावस्रसंयुतः॥ सृष्टिस्थितिविनाशानांकीर्त्यमात्रेणमोनमः॥४०॥ यात्वंरसमयैर्भाविंराप्यायतिभूतलम्॥ देवा
 नांचतथासंधानपितृणामपिवैगणान्॥४१॥ सर्वेज्ञात्वारसाभिज्ञामधुरास्वाददायिनी॥ त्वयाविश्वमिदंसर्वबलस्नेहसमन्वितम्॥४२॥
 त्वंमातासर्वरुद्राणांवसूनांदुहितातथा॥ आदित्यानांस्वसाचैवतुष्टावांचितसिद्धिदा॥४३॥ त्वंभूतिस्त्वंतथापुष्टित्वंस्वाहात्वंस्वधात-
 था॥ क्रद्धिःसिद्धिस्तथालक्ष्मीर्भूतिःकीर्तिस्तथामतिः॥४४॥ कांतिर्लज्जामहामायाश्चन्द्रासर्वार्थसाधिनी॥ त्वयाविरहितंकिंचिन्ना
 स्तित्रिभुवनेष्वपि॥४५॥ वन्देस्तुतिप्रदात्रीचदेवादीनांचतृप्तिदा॥ त्वयासर्वमिदंव्यासंजगत्स्थायवरजंगमं॥४६॥ पादास्तेवेदाश्चत्वा-
 रःसमुद्रास्तनतांययुः॥ चंद्राकौलोचनेयस्यारोमाग्रेषुचदेवताः॥४७॥ शृंगयोःपर्वताःसर्वकर्णयोर्वायवस्तथा॥ नाभौचैवामृतदेवि
 पातालानिखुरास्तथा॥४८॥ स्कंधेचभगवान्ब्रह्मामस्तकस्थःसदाशिवः॥ हृद्देशेचस्थितोविष्णुःपुच्छाग्रेपन्नगास्तथा॥४९॥ श-
 क्तस्थावसवःसर्वेसाध्यामूत्रस्थितास्तव॥ सर्वेयज्ञाल्यस्थिदेशेकिंनरागुल्यसंस्थिताः॥५०॥ पितृणांचगणाःसर्वेपुरस्थाभांतिसर्व-
 दा॥ सर्वेयक्षाभालदेशीकिंनराश्चकपालयोः॥५१॥ सर्वदेवमयीत्वंहिसर्वभूतविहृदिदा॥ सर्वलोकहितानित्यंममदेहहिताभव॥
 ५२॥ प्रणतस्तवदेवेशिपूजेयेत्वांसदाभनये॥ स्तौमिविश्वार्तिहंत्रीत्वांप्रसन्नावरदाभव॥५३॥ विप्रशापामिनादग्धंशरीरंममशो

वमनसाचक्रुर्गतिरूपेणमोहिताः॥१२॥ममत्यश्चैवहास्यानिचक्रुस्ता अपियोषितः॥ततस्तुनयोदृष्ट्वातासांदुःशीलभावनाम्॥१३
 चुक्रुधुर्मुनयःसर्वेरूपंतस्यमनोहरम्॥गृह्यतांहन्यतामेषकोःयंदुष्टउपागतः॥१४॥इतितेगृह्यकाष्ठानियदोषस्थंययुस्तदा॥पला-
 यितःसबहुधाभयान्तिषांमहात्मनाम्॥१५॥योजीविकलयाविश्वंप्राप्यतिष्ठतिदेहिनाम्॥नज्ञायतेनचप्राप्त्योनमेघश्चापिजाय-
 ते॥१६॥नशेकुस्तेयदासर्वेगृहीतुंतमहेश्वरम्॥तदाशिवंप्रकुपिताःशेषुरित्यंद्भिजातयः॥१७॥यस्माह्लिंगार्थमागत्यस्थाश्र-
 मांश्चोरवल्कृतम्॥परदारापहरणंतल्लिंगंपततांभुवि॥१८॥सद्यएवहिशापंतुंदुष्टंप्राप्नुहितापस॥एवमुक्तेसशापाग्निर्वज्ररूप-
 धरोमहान्॥तल्लिंगंधूर्जटेष्णित्वापातयामासभूतले॥रुधिरौघपरिव्याप्तोभुमोहभगवान्भुवि॥२०॥वेदनातोज्वलवपुर्महाशा-
 पाभिभूतधीः॥तंतथापतितंदृष्ट्वातआजगमुर्महर्षयः॥२१॥आकाशेसर्वभूतानित्रैस्सर्विष्वंचचालह॥देवाश्चव्याकुलाजाताम-
 हामयमुपागताः॥२२॥ज्ञात्वाविप्रामहेशानंपीडिताहृदयेःभवन्॥शतशतचुर्भुशदुःखार्तादेवंहिबलवत्तरं॥२३॥किंकृतंभगवानं-
 षदैवैरपिससेव्यते॥साक्षीसर्वस्यजगतोःस्माभिर्नोपापलक्षितः॥२४॥वयंसूतधियःपापापरमज्ञानदुर्बलाः॥कथमस्माभि-
 र्यस्यात्माश्रुतश्चननिवेदितः॥२५॥मयेदृशोगृहस्थायात्मायन्ननिवेदितः॥निर्विकारोनिर्विषयोनिरीहोनिरुपद्रवः॥२६॥निर्म-
 मोनिरहंकारोयःशंभुर्नोपलक्षितः॥यस्यलोकादमेसर्वदेहेतिष्ठतिमध्यगाः॥२७॥सएषजगतांस्वामीहरोऽस्माभिर्नवीक्षितः॥इत्यु-

चामृतेन स्नपनं तेषां गर्भवेदना ॥ ये करिष्यन्ति मधुना सेचनं लिंगमस्तके ॥ १० ॥ तेषां दुःखसहस्राणि यास्यन्ति विलयं ध्रुवम् ॥ दीपदानं-
 कृतं येन चातुर्मास्ये शिवाग्रतः ॥ ११ ॥ कुलकोटिं समुत्थत्यस्वेच्छया शिवलोकभाक् ॥ चंदनागरुधूपैश्च सप्तवेतकुसुमैरपि ॥ १२ ॥ नर्मदा
 जललिंगं ये तद्वर्चयिष्यन्ति ते शिवाः ॥ ग्रावाहरत्वमापन्नः प्राणिनामपि काकया ॥ १३ ॥ तत्संप्रभूतं महालिंगं जलधारणसंयुतम् ॥ पूजयि-
 त्वा विधानेन चातुर्मास्ये शिवो भवेत् ॥ १४ ॥ चातुर्मास्ये ये मनुजानर्मदा मरकटके ॥ तीर्थे स्नास्यन्ति नियतास्तेषां वासस्त्रिविष्टपे ॥ १५ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्थं कृत्वा ते द्विजास्तत्र स्थाप्य लिंगं यथाविधि ॥ मरकटकतीर्थे च नर्मदां च महानदीं ॥ १६ ॥ पुनश्चिंतापराजिता
 विश्वस्यक्षोभकारणे ॥ पद्मासनगता भूत्वा प्राणायामपरायणाः ॥ १७ ॥ चिंतयामासुरव्यग्रं तदयं स्थं महेश्वरम् ॥ ततो देवामहे द्रा-
 द्याः संप्राप्य मरकटकम् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणाश्च स्तुतिं च कुर्वि नयानतः कंधरुः ॥ नमोस्तु वो द्विजातिभ्यो ब्रह्मविद्भ्यो महेश्वराः ॥ १९ ॥ भूस्त-
 रेभ्यो गुरुभ्य विमुक्तेभ्यश्च बंधनात् ॥ यूयं गुणत्रयातीता गुणरूपगुणाकराः ॥ २० ॥ गुणत्रयमयैर्भाविः स ततं प्राणबुद्धिदाः ॥ येषां वा-
 क्यजलेनैव पापिष्ठा अपिशुद्धिताः ॥ २१ ॥ प्रयांति पापपुंजाश्च भस्माद्यांति पातिताः ॥ शरून् लोहमयं येषां वागेव तस्मै मन्विताः ॥
 २२ ॥ पापैः पराभिभूतानां तेषां लोकोत्तरं बलम् ॥ क्षमया पृथिवी तुल्याः कोपे वै श्वानरप्रभाः ॥ २३ ॥ पातनेऽनेकशक्तीनां समर्था यूय-
 मेव हि ॥ स्वर्गादीनां तेषां याने भवन्तो गतयो ध्रुवम् ॥ २४ ॥ सत्कर्मकारकाश्चैव सत्कर्मनिरताः सदा ॥ सत्कर्मफलदातारः सत्कर्मभ्यो सुमु-

माने ॥ स्वतेजसा पुनः कर्तुमहस्यमृतसंभवे ॥ ४४ ॥ इत्युक्तातां परिचम्य तस्या देहेत्यंगतः ॥ सापि गर्भे दधाराथ सरभिस्तदनंतरम् ॥ ४५ ॥ कालातिक्रमयोगेन सर्वव्याकुलतां ययौ ॥ तस्मिन् प्रनष्टे देवेशो विप्रशापमया हृते ॥ ४६ ॥ देवामहान्तिप्रययुश्चालपृथिवीत-
 था ॥ चंद्राको निष्प्रभो चैव वायुरुच्चंड एव च ॥ ४७ ॥ समुद्राः क्षोभमगमंस्तस्मिन्काले द्विजोत्तम ॥ ४८ ॥ यस्मिन् जगत्स्थावरजंगमा-
 दिकं कालेलयं प्राप्य पुनः प्ररोहति ॥ यस्मिन् प्रनष्टे द्विजशापपीडिते जगद्धतप्रायमवर्तत क्षणात् ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे
 ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये हरशापो नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ तस्मिंस्तपतिते-
 लिंगे योजनायामविस्तृते ॥ विषादात्तक्रिषिगणास्तत्र जग्मुः सहस्रशः ॥ १ ॥ व्यलोकयंत सर्वत्र दृष्ट्वा तत्र महेश्वरम् ॥ नाऽसौ दृष्टिप-
 थे तेषां बभूव भयविह्वलः ॥ २ ॥ वीर्यवर्षसहस्रं च बहून्यपि संचितम् ॥ पृथिवीं सकलां व्याप्य स्थितं ददृशिरं द्विजाः ॥ ३ ॥ तदृष्ट्वा
 रुमहल्लिंगं रुधिराक्तं जलैः प्रतप्तम् ॥ ब्राह्मणाः संशयगता दत्तमानां वसंधरासु ॥ ४ ॥ तल्लिंगं तत्र संस्थाप्य चक्रुस्तानिर्मदां नदीसु ॥ तत्
 जलनर्मदारूपं तल्लिंगं मरकटकम् ॥ ५ ॥ नरकं वारयत्येतत्सेवितं नरकापहम् ॥ घृतं च हाश्च सर्वपियास्येति विलयं ध्रुवम् ॥ ६ ॥ तत्र-
 स्नात्वा जलं पीत्वा संतर्प्य च पितृस्तथा ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति मनुष्योऽपि विदुर्लभा च ॥ ७ ॥ लिंगानि नार्मदेयानि पूजायै ध्यंतिये नराः
 तेषां रुद्रमयो देहो भविष्यति न संशयः ॥ ८ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण लिंगपूजामहाफला ॥ चातुर्मास्ये रुद्रजपं हरपूजा शिवेरतिः ॥ ९ ॥ पं

यामेध्याचैवहिरण्यदा ॥४१॥ धनदाधर्मदाचैव नर्मदा सकलप्रिया ॥ वामनालंबिकाकृष्णादीर्घशृंगासुपच्छिका ॥४२॥ तारातरेयि
 र्ज्वाशांतादुर्विषल्लामनोरमा ॥ सुनासादीर्घनासाचगौरागौरसुखीहया ॥४३॥ हरिद्रवर्णानीलाचशंखिनीपंचवर्णका ॥ विनताभिनता
 चैवभिन्नवर्णासुपत्रिका ॥४४॥ जयाऋणाचकुंडोभीसुदंताचारुचंपिका ॥ एतासांमध्यगं नीलं दृष्ट्वा तासु निदेवताः ॥४५॥ विचरंति
 स्फुरपंतंसे जातं विस्मयन्तुरवाः ॥ सुनीश्वराः रूपाविष्ठा इन्द्राद्याल्लुप्तमानसाः ॥४६॥ स्तुतिमारेभिरेकर्तुं ते जसा तस्य तोषिताः ॥ श्रु
 द्वाच ॥ ॥ कथं नीलतिनामासौ जातोऽयमद्भुता कृतिः ॥४७॥ किमस्तव न्यसन्नास्ते ब्राह्मणा विश्वकारणसु ॥ गालवउ-
 वाच ॥ लोहितोयस्तवर्णेन मुखे पुच्छे च पांडुरः ॥४८॥ श्वेतः खुरविषाणेषु स नीलो दृषमः स्मृतः ॥ चतुष्पादीधर्मरूपो नीललोहित
 चिह्नकः ॥४९॥ कपिलः खुरचिह्नेषु स नीलो दृषमः स्मृतः ॥ योसौ महेश्वरो देवो दृषश्चापि स एव हि ॥५०॥ चतुष्पादीधर्मरूपो नीलः पं-
 चमुखो हरः ॥ यस्य संदर्शनादेव वाजपेयफलं लभेत् ॥५१॥ नीले च पूजिते यस्मिन् पूजितं सकलं जगत् ॥ स्निग्धग्रासप्रदानेन जग-
 दाप्यायितं भवेत् ॥५२॥ यस्य देहः सदा श्रीमान् विश्वव्यापी जनार्दन ॥ नित्यमर्चयतीति सो वेदमंत्रैः सनातनैः ॥५३॥ ॥ ऋषय
 ऊचुः ॥ ॥ त्वं देवः सर्वगो मृणां विश्वगो प्रासनातनः ॥ विघ्नहर्ता ज्ञानदश्च धर्मरूपश्च मोक्षदः ॥५४॥ त्वमेव धनदः श्रीदः सर्वव्या-
 धिनिषूदनः ॥ जगतां शर्मकरणं प्रवृत्तः कनकप्रदः ॥५५॥ तेजसां धाम सर्वेषां सौरभेयमहाचल ॥ शृंगाग्रैर्घृतकैलासपार्वती सहितस्त

क्षवः॥२५॥सावित्रीमंत्रनिरतायेभवंतोऽघनाशनाः॥आत्मानंयजमानंचतारयंतिनसंशयः॥२६॥बन्धयश्चतथाविप्रास्तर्पिताः
 कार्यसाधकाः॥चातुर्मास्येविशेषेणतेषांपूजामहाफला॥२७॥कौपिताःसर्वदेहस्यनाशनायभवंतिहि॥तावन्नवज्जमिंद्रस्यशू-
 लंचैवपिनाकिनः॥२८॥दंडोयमस्यतावन्नोयावच्छापोद्विजोद्भवः॥अग्निनाज्वाल्यतेदृश्यंशापोद्विष्टानपिस्वयम्॥२९॥हंतिजातो
 नजातांश्चतस्माद्विप्रंनकोपयेत्॥विप्रकोपाग्निनादग्धोनरकान्नेवमुच्यते॥शस्त्रक्षतोऽपिनरकान्मुच्यतेनात्रसंशयः॥देवानांमधु-
 धान्यानांसामर्थ्यंभेदनेनहि॥३१॥वाङ्मन्त्रेणहिविप्रस्यविद्यतेसकलंजगत्॥तैयूयंगुरवोऽस्माकंविश्वकारणकारकाः॥३२॥प्रसा-
 दपरमानित्यंभवंतुभुवनेश्वराः॥ईश्वरेणविनासर्वेवयंलोकाश्चदुःखिताः॥३३॥तत्कथ्यतांसभगवान्ब्रह्मन्परमेश्वरः॥गा-
 लवउवाच॥॥ज्ञात्वासुनिभयत्रस्तं देवेशंशूलपाणिनं॥३४॥स्फुरभीगर्भसंभूतंदेवानुचुर्महर्षयः॥स्वागतंदेवदेवेभ्योज्ञातो
 वैसमहेश्वरः॥३५॥तत्रगच्छंतुदेवेशायत्रदेवःसनातनः॥इत्युत्कातेमहात्मानःसहदेवैर्युस्तदा॥३६॥गोलोकंदेवमार्गेणयत्र
 पायसकर्दमाः॥धृतनद्योमधुहृदानदीनांयत्रसंघशः॥३७॥पूर्वजानांगणाःसर्वेदधिपीयूषपाणयः॥मरीचिपासोमपाश्चसिन्ध-
 संघास्तथापरे॥३८॥धृतपाश्चवसाध्याश्चयत्रदेवाःसनातनाः॥तैतन्नगत्वासुनयोददृशुःस्फुरभीस्तदा॥३९॥तेजसाभास्करंचैव-
 तिलनामेतिविश्रुतम्॥इतरस्ततोऽभिधावंतंगवांसंघांतमध्यगम्॥४०॥नंदासुमनसांचैवसकृपाचसशीलका॥कामिनीनांदनीचं-

यत्सप्त पतं दक्षानीलं महावृषम् ॥ ७२ ॥ स्वल्पक्रोधसमाविष्टं हि जाश्वक्रुस्तमंकितं ॥ चक्रं च वामभागेषु शूलं पार्श्वे तु दक्षिणे ॥ ७३ ॥ उत्स-
 जी सृष्टुर्गवां मध्ये तं देवैर्गोपितं तदा ॥ ततो देवगणाः सर्वे महर्षीणां गणाः पुनः ॥ स्वानि स्थानानि ते जग्मुर्मुनयो वीतमत्सराः ॥ ७४ ॥ एव-
 मेषैर्मृषीणां दयिता सत्सक्तः कामार्तचित्तो मुनिपुंगवानाम् ॥ शापं समासाद्य शिवोऽपि भक्त्यारं वाजलेऽगात्स शिलामयत्वम् ॥ ७५ ॥
 इति श्री स्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्ये माहात्म्ये पैजवनोपारव्याने दृषस्तुतिर्नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥
 ॥ गालव उवाच ॥ ॥ इति ते कथितं सर्वं शालग्रामकथानके ॥ महेश्वरस्य चोत्पत्तिर्यथा लिंगत्वमापसः ॥ १ ॥ तस्मान्द्वरं लिंग-
 रूपं शालग्रामगतं हरिम् ॥ ये च यंति नरा भक्त्या न तेषां दुःखव्यातनाः ॥ २ ॥ चातुर्मास्ये समायाते विशेषात् पूजयेच्च तौ ॥ अर्चितौ याव-
 भेदेन स्वर्गमौ क्षप्रदायकौ ॥ ३ ॥ देवौ हरिहरौ भक्त्या विप्रवह्निगवांगती ॥ ये च यंति महाशूद्रतेषां मोक्षप्रदौ हरिः ॥ ४ ॥ वेदोक्ते कारये-
 त्कर्म पूर्तेष्टे वेदतत्परः ॥ पंचायतनपूजां च सत्यवादीत्यलोकता ॥ ५ ॥ विवेकादिगुणैर्युक्तः स शूद्रो याति सद्गतिम् ॥ ब्रह्मचर्यं तपो ना-
 न्यद्वादशाक्षरचित्तनात् ॥ ६ ॥ मंत्रैर्विना षोडशशोपचापरैः कार्याः स पूजानरकादिहंतुः ॥ तथा तथा वैगिरिजापते श्वकार्या हि सच्छू-
 द्रमहाधमंत्रौ ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं कथयतीरेषां रजनीक्षयमाययौ ॥ सच्छूद्रो गालवश्चैव शिष्यैश्च परिवा-
 रितः ॥ ८ ॥ सत्तेन पूजितो विप्रो ययौ शीघ्रं निजाश्रमम् ॥ ९ ॥ यद्दमं शृणु याच्यते वाचयेत्पाठयेच्च वा ॥ श्लोकं वा सर्वमपि च तस्य पुण्य

अ-
२८

३७

च ॥ ५६ ॥ वेदस्तत्त्वो वेदमयो वेदात्मा वेदवित्तमः ॥ वेदवेद्यो वेदयानो वेदरूपो गुणाकरः ॥ ५७ ॥ गुणत्रयेऽस्योऽपि परो यथा त्वयं वेद
 कस्तव ॥ वृषस्त्वं भगवान् देवयस्तु स्यं कुरुते त्वयम् ॥ ५८ ॥ वृषलः स तु विज्ञेयो रौरवादिषु पच्यते ॥ षदा स्मृष्टः स तु नरो नरकादि
 शुयातनाः ॥ ५९ ॥ सेव्यते पापनिचयैर्निगादप्रायबंधनैः ॥ कृत्स्ना मंचत्पाक्रातं महाभार समन्वितम् ॥ ६० ॥ निर्दया ये प्रशोष्यन्ति-
 मतिस्तेषां नशाश्वती ॥ चतुर्भिः सहितं मर्त्या विवाहविधिना तु ये ॥ ६१ ॥ विवाहं नीलरूपस्य ये करिष्यन्ति मानवाः ॥ पितृनुद्दिश्य
 तेषां वैकुलेनैवास्ति नारकी ॥ ६२ ॥ त्वंगतिः सर्वलोकानां त्वं पिता परमेश्वरः ॥ त्वया विना जगत्सर्वं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ६३ ॥ परा
 चैव तु पश्यन्ती मध्यमा चैरवरी तथा ॥ चतुर्विधानां वचसामो श्वरं त्वां विदुर्बुधाः ॥ ६४ ॥ चतुःशृंगं चतुष्पादं द्विशोर्ध्वं सप्तहस्तकम् ॥ त्रि-
 धा बद्धं धर्ममयं त्वामेव वृषभं विदुः ॥ ६५ ॥ तृप्तिदं सर्वभूतानां विश्वव्यापकमोजसा ॥ ब्रह्म धर्ममयं नित्यं त्वामात्मानं विदुर्जनाः ॥
 ६६ ॥ अच्छेद्यस्त्वमभेद्यस्त्वमप्रमयो महायशाः ॥ अशोष्यस्त्वमदात्योऽसि विदुः पौराणिका जनाः ॥ ६७ ॥ त्वदाधारमिदं सर्वं त्व-
 दाधारमिदं जगत् ॥ त्वदाधाराश्च देवाश्च त्वदाधारं तथाऽमृतम् ॥ ६८ ॥ जीवरूपेण लोकोन्मीनव्याप्यतिष्ठसि नित्यदा ॥ एवं स संस्तु-
 तो नीलो विप्रेस्तैः सोमपायिभिः ॥ ६९ ॥ प्रसन्नवदनो भूत्वा विप्राण्येण तितत्परः ॥ पुनरेव वचः प्रोचुर्विप्राः कृतशिवा गतः ॥ ७० ॥ वर-
 ददुर्महेशस्य नीलरूपस्य धर्मतः ॥ एकादशा हे प्रेतस्य यस्य नोत्सृज्यते वृषः ॥ ७१ ॥ प्रेतत्वं स स्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि ॥ पुनरेव

यं लोके रव्यातो भविष्यति ॥ ५६ ॥ अच्छेद्यः स्यान्नरतनुर्जीनयोगस्य पारगः ॥ निर्मलसरोऽपि निर्द्वन्द्वो निराशो ब्रह्मसेवकः ॥ ५७ ॥
 जीवन्मुक्तश्च भविता भवना निचतुर्दश ॥ इत्युक्तश्च महेशानं प्रणम्य पुनः पुनः ॥ ५८ ॥ महेश्वरेण सहितो मंदराचलमाय-
 यौ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं देवीं स्कंदमालिङ्ग्य सोऽगमत् ॥ ५९ ॥ ततः सा पार्वती लुहृष्टा प्राप्य ज्ञानमनुत्तम-
 म् ॥ एवं सा परमां सिद्धिं प्रणावस्य प्रभाजनम् ॥ ६० ॥ संप्राप्य जगतां माता ह्यदशाक्षरजां बुना ॥ इमां मल्लयेन्द्रनाथस्य चोत्पत्तियः
 शृणोति च ॥ ६१ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमा-
 हात्म्ये मल्लयेन्द्रनाथोत्पत्तिकथनं नाम एकविंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कार्तिकेयश्च पार्वत्या प्राणोप्य-
 श्वा गतिवत्समः ॥ संक्रीडति समीपस्थो नाना चेष्टाभिरुद्यतः ॥ १ ॥ रक्तकांतिर्महातेजाः षण्मुखोद्भूतविक्रमः ॥ क्वचिद्वायति वा-
 त्यर्थं क्वचिन्वत्यतिस्वेच्छया ॥ २ ॥ मातरं पितरं दृष्ट्वा विनया वनतः क्वचित् ॥ क्वचिच्च गंगा पुलिने सिकतालेपनाकृतिः ॥ ३ ॥ ग-
 णैः सह विचिन्वानो विविधान् वनभूरुहान् ॥ एवं प्रक्रीडतस्तस्य दिवसाः पञ्चजज्ञिरे ॥ ४ ॥ ततो देवामहेन्द्राद्या तारकाद्वयवि-
 द्रुताः ॥ महेशानं स्तवन् सर्वतारकस्य जिघृक्षया ॥ ५ ॥ चक्षुस्तदेव सेनानां गंगां प्रसिगणैः समं ॥ सस्वनुदेववाद्या निपुण्यवर्षप-
 पातह ॥ ६ ॥ बन्धिसुखांददौ शक्तिं हिमवान्वाहनंददौ ॥ सर्वदेवसमुद्भूतगणकोटिसमाहृतः ॥ ७ ॥ प्रणम्य सुनिर्धेयैः प्रययौ

अ०
३९

४४

॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नगरे तत्र क्षीरसागरमध्येतः ॥ उज्जहार विमानाग्नेतेजोभाराभिपीडितः ॥ ४३ ॥
॥ उरोबाहुकृतिं कुर्वन् सान्निध्यं समुपागतः ॥ महामच्छोज्ञात्पूर्वं सन्निधाने दंष्ट्रकृतिः ॥ ४४ ॥ हुंकारगर्भमच्छंच हृष्यात्-
समहेश्वरः ॥ तेजसास्तंभयामास वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ४५ ॥ केखं मत्स्योदरस्थश्च देवो यक्षो थ मानुषः ॥ कथं जीवसि देहां-
तंगतो मम वद प्रभो ॥ ४६ ॥ ॥ मात्स्य उवाच ॥ ॥ अहं मत्स्योदरे क्षिप्तः समुद्रे क्षीरसंभवे ॥ मात्रा तु पितृवाक्येन ना-
थं मम कुलान्वितः ॥ ४७ ॥ कुलक्षय भयात्तेन जातं स्वकुलनाशनम् ॥ गंडांतयोगजनिता बालोनग्रहकर्मकृत ॥ ४८ ॥ इति-
मात्रा दुःखितया निरस्तः शृणु वं जजः ॥ झूषेणापि ग्रहीतोऽसिमहालो मेऽत्र महान भूत् ॥ ४९ ॥ तव वाक्यामूर्ते रैभिर्ज्ञानयोगो
वान्याश्चोऽपिलक्ष्यते ॥ ५० ॥ अनुज्ञां मम देवेश देहि निष्क्रमणाय च ॥ यथाऽहं पितृपो ब्रह्मनुभ-
स्तंभितोऽसिमहाझषः ॥ ५१ ॥ ॥ हर उवाच ॥ ॥ विप्रऽसि स्फुटरूपोऽसि पूज्योऽस्यासि बभाषतः ॥ बहिर्निष्क्रमवेगेन
रूपवान् प्रतिमा युक्तो मत्स्यगंधेन संयुतः ॥ सोमकांतिसमंतत्र अपवद् द्विव्यगंधभाक् ॥ उमापि प्रणाताया सुंस्कृतं तत्संगभा-
जनम् ॥ चकार तस्य नामापि हरः परमहर्षितः ॥ ५२ ॥ यस्मान्न्यत्स्योदसज्जातो योगिनो प्रवरोत्थयम् ॥ तस्मात्त्वमत्स्यनाथो